

నైతిక ప్రాముఖ్యత

అంగారకుడు

ఈ మధ్య తలవని తలంపు గామాకుటుంబపు పాతన్నే హిడు ఒక్కాయన్ను కలుసుకున్నాను. పెదనందిపాడు పన్నుల నిరాకరణదగ్గరినుంచి ఈ నాటి వరకు జాతీయోద్యమంలో ముందడుగు వేసినందున్న వ్యక్తి ఆయన.

కుశలప్రశ్నలయినతరవాత, ప్రస్తుతం ఏం చేస్తున్నావో అని ఆయన అడిగాడు.

“విశ్వరూపం ప్రతికల్పం విలేఖరిగా ఉంటున్నాను. అయితే మీరు ఇప్పుడు ఏ కష్టం ఉంది?” అని తిరిగి ప్రశ్న వేశాను.

“మనవూళ్లోనే. కాంగ్రెస్ నైతిక ప్రాముఖ్యతగా ఉంటున్నాను.” అన్నాడాయన.

“ఇదేమిటండోయ్. ఈ పెరు ఎక్కడా వినలేదే” అన్నాను.

“పేరుమాత్రమే కొత్త అంటే. మామూలు ప్రాముఖ్యత వేండి, బంగారాలకు ధరలు కట్టి చెలామణి చేసినట్లే నేను నీతిక, అవినీతిక, ధర్మాధర్మాలకు ధరలు కట్టి, ఏ విషయం ఏ తరగతికి చెందుతుందో నిర్ణయిస్తూ ఉంటాను.”

నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. అసలు ఇటువంటి విషయాలన్నీ స్వార్థపరులు కల్పించిన వేననీ, ప్రజలకు మేలు చేయటమే అసలేన ధర్మమనీ చెప్పే వ్యక్తి ఈ రొంపిలో ఏటా దిగాడా అని ఆశ్చర్యం వేసింది.

ఆయన నా మొహంలో ఆశ్చర్యాన్ని కనిపెట్టి “అది కొంచెం పెద్ద కథలే!” అన్నాడు.

“అయితే కాఫీ తీసుకుంటూ మాట్లాడదాం రండి.”

“ఎవ్వళ్ళే! ఇప్పుడే తాగానోయ్.”

“మరి మంచిది. మనం వెళ్ళే హోటలు కూర్చుని మాట్లాడటానికే ఉపయోగిస్తుంది గాని, తినటానికి రుచిం చేసరుతు ఉండదు.” అని ఆ మహాహోటలుకే దారి తీశాను.

* * * *

“మొత్తానికి చాలా తమ మేగానే ఉన్నది మీ సంగతి” అన్నాను.

“అవునోయ్. వింతగానే ఉన్నది. అయితే దానికి ఒక అర్థం అంటూ లేక పోలేదు.”

“అదేదో చెప్పమనే నా మనవి.”

“దగ్గర డబ్బులేని సమయంలో పసిపిల్ల వాడు అవీ, ఇవీ కొనిపెట్టమని అడుగుతాడనుకో. అప్పుడేం చేస్తావ్?”

“ఏవో మాయమాటలు చెప్పి మరిపించాలని చూస్తాను.”

“సరిగ్గా అదేవని నేనూ చేస్తున్నాను. అధికారంలోకి వచ్చినతరవాత మేము అనుకున్నట్లు ఏదీ చేయలేకపోతున్నాము. జనం గోలపెట్టకుండా వాళ్ళని ఏదో జోకొట్టాలంటావా లేదా? అందుకోసం ఈ పనిచెయ్యాలి.”

“అందుకని?”

“అందుకని వాళ్ళ దృష్టిని నిత్యవ్యవహారాలమీదనుంచి మళ్ళించటానికి ఏదో ఒకటి చెప్పాలి. దానికి ధర్మపన్నాలు బాగా పనికొస్తాయి.”

“ఆ ఒక్కపనికే అయితే ఆట్టే శ్రమ ఉండవేమో!”

“అదిఒకటే కాదు. వేరే ఇబ్బందికూడా ఉన్నది. అధికారం మన చేతిలోకి వచ్చినతరవాత అనేకమంది బోలెడు ఉద్యోగాల్లో ఇరికారు. అడపా, దడపా ఏవో ప్రకటనలు చేస్తుంటే కాని, పబ్లిక్ దృష్టిలో ఉండేమీమనన్న భయం వాళ్ళకి పట్టుకున్నది. అందుకని అయినదానికి, కాని దానికి ఏదో సేపం పెట్టి ఏదో ప్రకటన చేస్తూఉంటారు.”

“అవును. వాటిని ప్రకటించేవరకూ ముగించు కొరుకుతూ ఉంటారు.”

“అంతే కాదు బ్రిటిష్ పరిపాలనలో డిపార్ట్ మెంట్ సెక్రటరీలు మాత్రం ఉండే వాళ్ళు. ఇప్పుడు మంత్రులు, పనిలేని మంత్రులూ, డిప్యూటీ మంత్రులు, స్టేట్ మంత్రులు- ఈ విధంగా సబ్ అసిస్టెంట్ జాయింట్ డిప్యూటీ స్టేట్ మంత్రులూ-”

“ఏమేమిటి? సబ్ అసిస్టెంట్-”

“నీ ఇష్టంవచ్చిన వరకే పెట్టుకో- అటువంటివాళ్ళంతా ఉన్నారు. ఒక్కొక్కళ్ళకూ పార్లమెంటరీ సెక్రటరీ, ప్రైవేట్ సెక్రటరీ, పర్సనల్ అసిస్టెంట్ ఈ విధంగా ఎంతోమంది ఉన్నారు. ఇంకా రాష్ట్ర పార్టీ సభ్యులు, పోటీ సభ్యులు వగైరా నాయకులు ఎంతోమంది ఉన్నారు. వీళ్ళలో పనిఉన్నవాళ్ళు ఏదో ఒకటి

ఏర్పాటుచేసి కొంతమందిని అధ్యక్షులు గానూ, కొంతమందిని ప్రారంభకులు గానూ, కొంతమందిని బండా ఎగరెయ్యటానికి, దిగలాగటానికి కొంతమందిని పిలుస్తారు, మరి వీళ్ళంతా ఏదో ఒకటి చెప్పాలిగదా?”

“తప్పనిసరిగా మాట్లాడా లంటారా?”

“ఇదుగో, కొంటెగా మాట్లాడబోకు, వీళ్ళంతా ఈ గంభీరోపన్యాసాలు, ఉద్ఘాటనలు చెయ్యకపోతే మీ సేజీలు నింపటం కష్టమని నీకుమాత్రం తెలియదా?”

నేను నవ్వి ఊరుకున్నాను.

“మరి ఇంతమంది మాట్లాడాలంటే కొత్తవిషయాలు ఎక్కడినుంచి వస్తాయి?”

“వెనక చేసిన పనులు, చెయ్యబోయే పనులు వివరించవచ్చును గా!”

“అవన్నీ ఎప్పుడో పూర్తి అయినయ్యే. స్వరాజ్యంవచ్చేలోపలే వెనక చేసిన పనులు చెప్పవోటం పూర్తి అయింది. స్వరాజ్యం వచ్చినతరవాత, తాము ఏమేమి చేయబోతున్నదీ చెప్పటం జరిగింది. కాంగ్రెస్ రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ, మాటలు చూస్తే గడపలు దాటుతయ్యే, చేతలు చూస్తే గడపలు దాటవు. అన్నట్లు తయారయింది.”

“పోనీ, ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్క విషయాన్ని తీసుకుని ప్రత్యేకంగా కృషి చెయ్యచ్చును గా?”

“కొంతమంది ఆపని చేస్తున్నారు. ఒక నాయకుడు కళాసేవకుడై కళామయం జగత్ అంటుంటే మరొక ఘనాపారి సాహిత్యంమీద సహా చేస్తున్నాడు. ఒకాయన నానకోఆపరేషన్ రోజుల్ని దాటలేకపోతే, మరొక ప్రముఖుడు కోఆపరేటివ్ వ్యవహారాలను ముక్కున పెట్టుకుని ఉంటాడు. ఒక పేమాపేమి గడిచిన వైఖివాన్ని స్వేచ్ఛలయిం చేస్తే మరొక ప్రబుద్ధుడు ప్రతిఘటన రామరాజ్యస్మరణ చేస్తుంటాడు.”

“అంతేకాని జరుగుతున్న చరిత్ర పట్టరంటారు”

“దానిని మరుగుపరచటమే అసలు ఉన్న సమస్య. ఈ స్వేచ్ఛలయిం ప్రసంగాలుకూడా జనానికి విసుకు పుట్టిస్తున్నవి. అందుకని అందరికీ అందుబాటులో ఉండే రెండు సంగతుల్ని కనిపెట్టాను.”

“ఆహా! ఎమిటి అవి?”

“ఒకటి- వేదాంతం చెప్పటం; రెండు- అన్యాయం పెరిగిపోతున్న దనటం.”

“ఇవిమాత్రం అంతా చెపుతుంటే విసుకు పుట్టదా?”

“అక్కడే ఉంది తమూ! వేదాంతం చెప్పటానికి ఎన్ని మార్గాలున్నవో తెక్కపెట్టటం చాల కష్టం. ఒకాయన భగవద్గీతను వర్ణిస్తూ ఒకరిమీద విజృంభిస్తాడు. ఇంకొ

కాయన రావాయణవరసంతో ప్రజల గుండెల్ని కరిగించటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. మరొక మహానుభావుడు మహాభారతంలో నుంచి భారతరాజ్యాంగాన్ని ఎత్తి చూపటానికి తంటాలు పడతాడు. అడుగుడుక్కి మానవత్వం, ఆహింస, శత్యం, నిష్కామ కర్మ, త్యాగం, బలిదానం, ఆమరజీవి— ఈ పద్ధతిలో కోలాహలం గానాటల్ని గుప్పిస్తారు. “ఆ తరవాత?”

“అధర్మం పెరిగిపోతున్న దనీ, ధర్మం నశించిపోతున్న దనీ గోలపెడతారు. నీతి అనేది నశించిపోతున్నది అదావుడి చేస్తారు.”

“అట్లా చేస్తేనే కాని, తాము నీతిపరులని జనం నమ్మరనుకుంటాకెమో!”

“అసలు కింకను కనిపెట్టేశావ్!”

“అందులో వాళ్ల ఉద్దేశం వేరే ఏమయినా ఉన్నదా?”

“ఒక్కటే ఉద్దేశం. అధికారంలో ఉన్న వాడెవడయినా, ఎప్పుడూ ఒక్క విషయాన్ని కోర్తాడు. తనని అధికారంలోకి ఎత్తిన పరిస్థితులు మారకూడదని అప్పలాపపడతాడు. వాటిని మాళ్చే విషయాలన్నిటినీ నీతివిరుద్ధాలనీ, ధర్మవిరుద్ధాలనీ అంటాడు.

“అలా వాదని ఒకపరిచి చూపాలి.”

“అయితే విను. బ్రిటిష్ ‘హూణ’ ప్రభువులు పరిపాలిస్తుండగా మన ధర్మగ్రంథాలు కొందరు వాళ్లకి తలబగ్గి తాజీం ఇస్తుండే వాళ్లు. జాతినంతటినీ కూపిగట్టటానికి గాంధీజీ హరిజనోద్యమం లేవదీస్తే, ఈ ధర్మగ్రంథాలు నానా గోలా చేస్తే, అసలు ఒకటే కాలమొద నడుస్తున్న ధర్మాన్ని ఆయన నేలమొద పోర్లున్నాడెన్నారూ.”

“అయినా ధర్మం మాడు, నాలుగు కాళ్లమొద నడవటం ఏమిటి?”

“అందులో ఆశ్చర్యం లేదు. తగిన ఏర్పాటు చేస్తే ఈ రోజునకూడా ధర్మాన్ని 84 కాళ్లమొద నడిపించవచ్చు.”

“చండేశాసనాలు చేసి నేరస్తుల ముక్కూ, కాళ్లూ తెగ్గోయిస్తేనా?”

“అబ్బే! అది మూఠ్లపద్ధితి. ధర్మా ధర్మాల నిర్ణయం మనకి ఆనుకూలంగా మారిస్తే సరి.”

“అది ఏవిధంగా జరగాలి?”

“కృతయుగంలో ధర్మం నాలుగుకాళ్లమొద నడిచేదట. చేసిన ప్రతిదీ ధర్మమే అయినప్పుడు ఎందుకు నడవదు? ఆ రోజుల్లో రాక్షసం, పైశాచికం, ఆసురం మొదలైన వాటిని పెళ్లిళ్లుగానూ, గూఢోత్పన్నుడు, కానీసుడు మొదలైనవాళ్లు కొడు

కులుగానూ జమ అయినారు. కాని కలియుగం కర్మంకాలి అవన్నీ అధర్మాలయినయ్యే. రాక్షసం అంటే ఎబ్లొక్సన్ అన్నారు. పైశాచికం అంటే డెవ్ అన్నారు. గూఢోత్పన్నుడు సుక్రంకాగ్నికి సల్లినా కొడుకు చెలామణి కాడుగదా!”

“ధర్మశాస్త్రకారులే ధర్మదేవతకి కాళ్లు తెగ్గోశా రంటారా?”

“సందేహం లేదు. చేసినవన్నీ ధర్మా త్రవరోజున ధర్మశత నాలుగుకాళ్లమొదలైనవారు తీసింది అవన్నీ పనికిరావని కొట్టేస్తే ఒకే కాలం విగిలింది. ఇప్పుటి కయినా మించిపోయిందిలేదు. నలుగురు సంస్కృత పండితుల్ని తీసుకుంటే, ధర్మదేవతని 44 కాళ్లమొద నడిపించవచ్చు.”

“మీ నైతికపరాయిల లంతా ఇప్పుడు చేయిస్తున్నది అదేనా?”

“కాదు ఉన్నకాళ్లని కొనేస్తున్నాం. కాంగ్రెస్ వాళ్ల దృష్టిలో ఇదిమనకు ధర్మంగా కనిపించిన నానోఆపశేషన్ ఇప్పుడు అధర్మమయింది. పరమ పాపస్థి శాసనంగా కనిపించిన డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా రూల్స్ ఇప్పుడు శాంతిరక్షణ చట్టాలుగానూ, ప్రెవెంటివ్ డిఫెన్స్ ఆర్డర్ గానూ అవతరించినయ్యే. 1947 మార్చి 14 వ తేదీ అర్ధరాత్రి 11 గంటల 59 నిమిషాల వరకూ దేశావ్యర్థికి జాతీయ సంస్కృతికి, ముఖ్యమార్గంగా తోచిన భాషారాష్ట్ర నిర్మాణం, ఒక్క నిమిషం లోపల జాతీయోక్యతి కు వేరుపురు గయి పోయింది. కార్మికులకు, విద్యార్థులకు సమ్మె చేసే అధికారం పోయింది.”

“అయితే ఫ్యాక్టరీలూ, స్కూళ్లు మాత బడా లంటారా?”

“ఏమిటయ్యా సవ్యకూడా అట్లా మాట్లాడతావ్? రాత్రింబగళ్లు కెక్కలు విరుచుకున్నా కడుపునించని కూలీలకూ, ఫస్ట్ క్లాసులో పాసయినా ఉద్యోగం దొరకని విద్యార్థులకూ సమ్మెలు చేయటం సరదా అనుకున్నావా? ఇబ్బందుల్ని తొలగించుకోవటానికి వాళ్లకి ఉన్న సాధనం అదొక్కటేగా? అసలు కుర్రాళ్లని మొదట స్కూళ్లు మానిపించింది కాంగ్రెస్ వాళ్లే తెలుసా?”

“ఇవన్నీ తెలిసే, మీరు ధర్మాన్ని అధర్మంగానూ, అవినీతిని నీతిగానూ, ముద్ర కొట్టటానికి ఎంగుకు తియారయినారు?”

“సన మూల మిదం జగత్,”

“మీ అసలు అప్రాయాలు అధికారులకి తెలియవా?”

“తెలుసు. అయితే యేం? డాక్టర్ చేత విషం పెట్టించటం, ఆడిటర్ చేత దొంగ

పనులు రాయించడం, క్రిమినల్ స్ట్రీడర్ సలహాతో నేరాలు జరిపించడం, జరిగినట్లే అసలు విషయం తెలిసిన నాబోటివాడిచేత ముద్రవేయించటం మకచి దనుకున్నారు. అవరాన్ని పట్టి వాటిని నిర్ణయించి, వాటి మీద డబ్బా వాయిదామని నేను చెబుతూ ఉంటాను.”

“విదేశాల్లో కూడా ఇంతేనా?”

“చాలా భారీఎత్తులో జరుగుతున్నదీ. అందుకనే ప్రజాస్వామ్యం, వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ, నియంతృత్వ ప్రతిఘటన, స్వేచ్ఛా మానవుడి రక్షణ—అని ఎన్నో రంకెలు వినిపిస్తున్నయ్యే. మాది అసలు డాలర్ మార్కు ప్రజాస్వామ్యం అని చెప్పకునే అమెరికా, ఆసియా దేశాలను కమ్యూనిస్టు నిరంకుశత్వంనుంచి కాపాడుతుందట కాని, మాది చిన్న జనానికి ఒక గింజియినా ఇచ్చిన పాపాన పోదు. ఆసియా దేశాలకు స్వాతంత్ర్యం ఇప్పించటానికి ఆటంబాంబులనూ, నూపర్ పోర్ట్ బాంబర్లనూ పంపుతున్నది. శ్రేయోరాజ్యాన్ని స్థాపించానని చెప్పకునే బ్రిటన్ సూయాజీ ప్రాంత శ్రేయస్సును మహా చక్కగా కాపాడుతున్నది. ఇండియా అస్వలక్రించ అడిగింది తప్ప ఏదయినా ఇస్తుందట. మలయా రబ్బరుతోటల యజమానలకు శ్రేయోరాజ్యాన్ని కట్టపెడుతున్నది.”

“ముస్సోలినీ అవినీనియాకు నాగరికత ఇస్తానన్నట్టేనా, ఇది కూడా?”

“ముస్సోలినీ పాశ్చాత్యులనా గరికత అన్నాడు. వీళ్లు ప్రజాస్వామ్యం అంటున్నారు. ఇటీవల క్రొఫ్టికీర్నికూడా రంగంలోకి దూకింది.”

“మీ నైతికపరాయిల అవసరం ఎంత వరకూ ఉంటుంది?”

“జనకశ్రల్లో కారం కొట్టటం అవసరమని అధికారులు భావించినంతవరకూ.”

“దానికి ఎక్కవకాలం పట్టదేమో?”

“అందుకనే మేము దీపం ఉంచినానే ఇల్లు చక్కపెట్టుకుంటున్నాము. ఈ మధ్య మా సంపాదన మహా ముమ్మరంగా ఉంది.”

“నిజం?”

“నీతో అబద్ధం చెబుతానా? సవ్యకూడా నా మాట విని మాలో చేరు. విదేశాల్లో లెక్కర్ల వ్యటానికి బయలుదేరు. ఆ దేశాల్లో భారతీయ ఆధ్యాత్మిక ఘనతను ప్రశంసించు. మనదేశంలో వాళ్ల ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఆకాశానికి ఎత్తు. అప్పుడు నీకు కనక్కావేక మే జరుగుతుంది.....సరే, సాహిత్య సేవక మంత్రిగారికి వ్యాఘం రాసి పెట్టాలిట. మళ్ళీ కలుద్దాం” అంటూ బయటికి దారితీసారు నైతికపరాయిలు. ★